

Undersøgelse af Demenscamps' impact på kommuners demensindsats

9. november 2023

Undersøgelse af Demenscamps' impact på kommuners demensindsats

Udarbejdet for Demensalliancen

Af Analytisk Fællesskab FMBA

November 2023

OM ANALYTISK FÆLLESSKAB FMBA

Analytisk Fællesskab er en netværksbaseret konsulentvirksomhed, som foretager analyser, evalueringer og rådgivninger inden for de klassiske velfærdsområder, herunder social-, beskæftigelses- og sundhedsområdet. Vi er et fællesskab af freelance analytikere, hver især med en høj grad af specialisering og mange års erfaring inden for vores respektive områder. For hver opgave nedsætter vi det bedst egnede team af konsulenter baseret på de behov for kompetencer, som er påkrævet for at løse opgaven.

Vi konsulenter i netværket har typisk 10-20 års erfaring med analyser og rådgivning inden for velfærdsområderne. Vi har erfaring fra ansættelser i den offentlige sektor og som chefanalytikere eller ledere i en konsulentvirksomhed. Nogle er freelance-konsulenter på fuld tid, mens andre har et andet arbejde ved siden af. Fælles for os er, at vi brænder for vores felt og vores faglighed, og vi ønsker at lave analyser af høj kvalitet på en bæredygtig måde.

Analytisk Fællesskab er en medlemsejet og non-profit FMBA, hvilket tillader os at have opgaveløsning, impact og integritet som vores tre primære prioriteter. Vi leverer analyser af den højeste kvalitet, og vi skræddersyr vores design, så vores arbejde har størst mulig sandsynlighed for at gøre en forskel - alt imens vi med god samvittighed kan se os selv, vores kunder og vores familier i øjnene.

Det indebærer også, at vi kan tilbyde ydelser af høj kvalitet til konkurrencedygtige priser. Vores kunder betaler kun for de ressourcer, vi skal bruge på opgaveløsningen og ikke for lokaler, kontorhold, udbetaling af overskud til ejere eller for løn til fastansatte medarbejdere imellem opgaver.

Analytisk fællesskab drives til daglig af en administrerende direktør, som har til opgave at udarbejde tilbud, sammensætte projekt-teams og holde styr på økonomi og drift i projekterne. Den øverste ledelse udgøres af foreningens medlemmer i bestyrelsen.

Analytisk Fællesskab FMBA
Lindevænget 9
3390 Hundested
Mail: mbj@outcomesstar.com
Tel: 3124 3950

INDHOLDSFORTEGNELSE

<i>Indledning og baggrund</i>	4
<i>Konklusioner</i>	4
<i>Samlet analyse af udbytte af demenscamps</i>	5
<i>Tilfredshed</i>	7
<i>Læring</i>	8
<i>Adfærd</i>	10
<i>Impact</i>	12
<i>Metode og datagrundlag</i>	17
<i>Bilag 1: survey-spørgsmål</i>	18

INDLEDNING OG BAGGRUND

Demensalliancen er etableret som et samarbejde mellem en række organisationer med det formål at skabe et mere demensvenligt Danmark. Alliancen har eksisteret siden 2014 og arbejder på både det praktiske og politiske plan.

Den primære kontaktflade til kommunerne er deltagelse i to-dages Demenscamps. Her mødes et mindre antal kommuner (6-8) til en to-dages camp, hvor de arbejder på at finde på løsninger på konkrete udfordringer, de hver især har inden for demensindsatsen. Campen ender med, at kommunerne på andendagen udvikler en køreplan for, hvordan de vil arbejde med at løse deres udfordring. Kommunerne mødes igen ca. 100 dage efter campen, hvor der gøres status og diskuteres ændringer mm.

Demensalliancen har på skrivende tidspunkt gennemført forløb med 60 kommuner og det forventes, at 82 kommuner har været på camp inden udgangen af 2023. Der er således tale om en omfattende og vidtrækkende indsats med stort potentiale for at gøre en forskel for kommunernes demensindsats.

I årene 2022 og 2023 finansieres alliancen af midler fra Socialstyrelsen, og i den forbindelse har der været ønske om en evaluering. Evalueringen skulle have et særligt fokus på at dokumentere impact af kommunernes deltagelse i de nationale demensrum.

Analytisk Fællesskab har, på vegne af Demensalliancen, gennemført en undersøgelse af Demenscampenes betydning og impact på kommunernes demensindsats. Ved impact menes der i denne sammenhæng den forskel, som Demenscampen har gjort på kommunernes arbejde, og hvilken betydning, de har haft for kvaliteten af de services, som de tilbyder. 'Impact' er således i denne undersøgelse i høj grad synonym med 'demensvenlighed'. Hvis Demenscampene har impact, så er kommunerne på den ene eller anden måde blevet mere demensvenlige.

Undersøgelsen blev gennemført i perioden maj-august 2023 og bestod af henholdsvis en spørgeskemaundersøgelse, kvalitative interviews blandt kommuner, der har deltaget i Demenscampene i perioden 2022-2023, samt en observation af en Demenscamp med korte interviews med udvalgte deltagere.

KONKLUSIONER

Impactundersøgelsen viser overordnet, at deltagelse i Demenscampene har positiv betydning for kommunernes indsats over for borgere med demens.

Deltagerne angiver - både i interviews, i survey og på campen - at de er meget glade for form og indhold på campen, og at de får tid, ro og mulighed for at lave en plan for, hvordan de kan løse den udfordring, de har med. En stor andel af deltagerne går hjem og arbejder med planen, ligesom størstedelen får dele eller hele planen realiseret.

På impact-siden angiver deltagerne, at planen i overvejende grad har den ønskede virkning, at deres indsats over for den intenderede målgruppe bedres, og at kommunerne, som konsekvens heraf, er blevet mere demensvenlige.

Med et relativt entydigt og stærkt datamateriale som grundlag kan det således konkluderes, at Demenscampene er med til at forbedre de deltagende kommuners indsats over for borgere med demens.

SAMLET ANALYSE AF UDBYTTET AF DEMENSCAMPS

Kirckpatrick-modellen

Formålet med undersøgelsen er at dokumentere, hvilken impact deltagelse i Demenscampene har gjort for de deltagende kommuner. Undersøgelsen er tilrettelagt ud fra Kirkpatrick's læringsmodel, som er en model, hvormed man kan undersøge læringsaktivitetens impact på organisationens praksis. Modellen ser både på, hvad personer og organisationer synes om eller har lært på campen, på adfærd og på de deraf afledte resultater for organisationens arbejde med målgruppen. De fire niveauer i Kirkpatrickmodellen fremgår af tabellen herunder:

Figur 1 - de fire niveauer i Kirkpatrick-modellen

Niveau 1 - Tilfredshed	Var deltagerne tilfredse med undervisningen/aktiviteten? Kan de anvende den?	Niveau 1 er en tilfredshedsevaluering, der fokuserer på deltagerens umiddelbare respons ved afslutningen af et undervisningsforløb.
Niveau 2 - Læring	I hvilket omfang har deltagerne bedre viden eller færdigheder efter træningen?	Niveau 2 er en evaluering af læringsniveau, hvor det undersøges i hvor høj grad deltagerne har tilegnet sig det teoretiske eller færdighedsmæssige grundlag og opnået øget viden og bedre færdigheder.
Niveau 3 - Adfærd	Ændres adfærden hos dem, der deltog i træningen i henhold til indholdet?	Niveau 3 evaluerer deltagerens adfærd efter deltagelse i kompetenceudviklingen. Her er fokus på om indlæringen og ny viden afspejles i konkrete handlingsmønstre.
Niveau 4 - Impact	Bliver organisationen bedre på grund af træningen?	Niveau 4 er en evaluering af de resultater, der kommer ud af et kompetenceudviklingsforløb - også for organisationen. Her er fokus på, om evt. ny adfærd også giver bedre resultater for organisationen og de borgere, den servicerer.

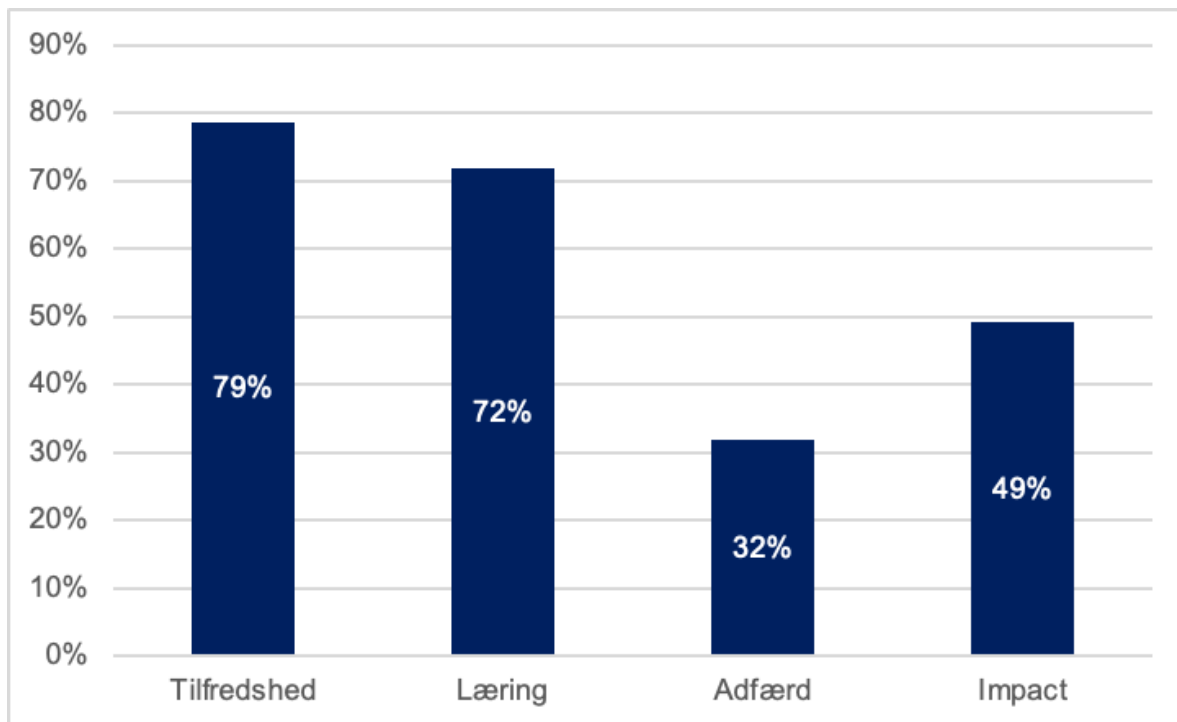
Ved et undervisningsforløb vil man typisk forvente en gradvist aftagende effekt i de fire niveauer: de fleste deltagere vil være glade for undervisningen, mange vil lære noget, lidt færre vil gå hjem og gøre noget anderledes end normalt, og kun få steder vil det gøre en forskel for organisationen og for de borgere, som modtager en service.

Samlet analyse

For at måle impact iflg. Kirkpatrickmodellen blev samtlige Demenscamp-deltagere bedt om at besvare en survey på 11 hovedspørgsmål (og fire underspørgsmål) om deres tilfredshed, læring, adfærd og impact af campen. Knap halvdelen af alle, som havde deltaget i en Demenscamp, besvarede spørgeskemaet. For norges vedkommende var der gået 18 måneder siden deltagelse i campen, mens der for andre kun var gået ca. 3 måneder - hvilket betød, at mange i den sidste gruppe ikke var nået så langt med implementeringen af deres planer og heller ikke endnu havde været til 100-dages seminaret.

Vi grupperede de 11 spørgsmål i de fire ovenstående niveauer¹. Nedenstående figur viser, hvor stor en andel der svarede 'enig' eller 'meget enig' på spørgsmålene inden for disse niveauer, hvilket giver et overblik over, hvilket udbytte kommunerne har fået af campen.

Figur 2 - Analyse af tilfredshed, læring, adfærd og impact

Figuren viser, at der overordnet er det mønster, vi forventede at se: et dalende udbytte af campen fra tilfredshed til impact - dog med et lille twist:

- Ca. 4/5 var tilfredse med campen og faciliteringen og oplevede, at de fik ro og tid til fordybelse, hvilket tillod dem at fokusere på udfordringer, de normalt ikke har tid til - sammen med de rette kollegaer.
- Knap 3/4 oplevede, at campen resulterede i læring, fx. at man nåede frem til en større forståelse af ens problemer i kommunen og fik udarbejdet en relevant og brugbar Demensplan, som kunne adressere disse.
- Ca. 1/3 af deltagerne angiver at have realiseret den plan, de lavede på campen.
- Ift. impact, så oplever ca. halvdelen af deltagerne, at deltagelse i Demenscampen har medført bedre samarbejde med samarbejdspartnere, bedre indsats for pårørende og borgere med demens, og en større grad af demensvenlighed i kommunen i det hele taget.

Med denne optik i analysen er det uventet, at 'impact' er højere end 'adfærd'. Man vil normalt forvente, at nogen oplever, at de har ændret adfærd, men at det ikke giver impact i kommunen. Her er det modsatte

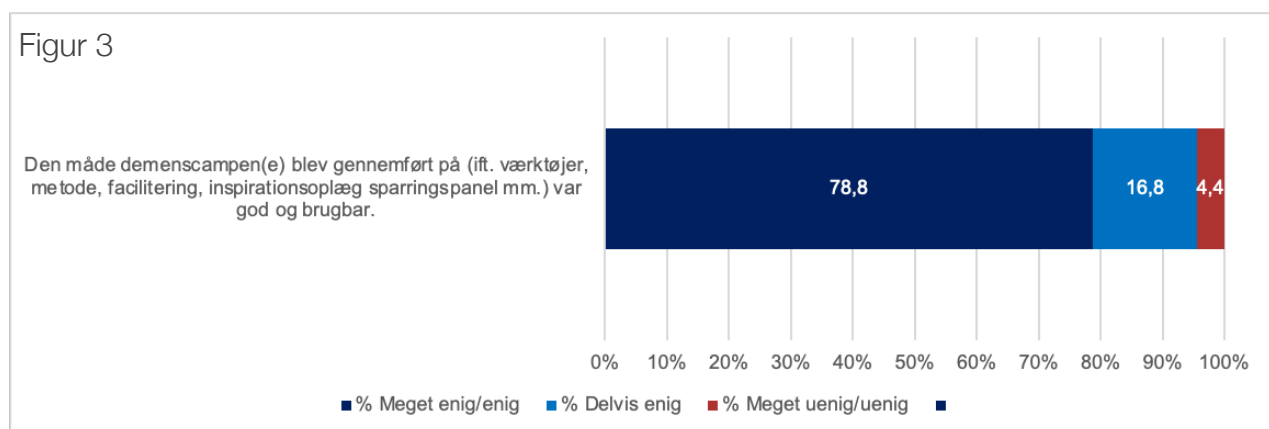
¹ Se metodeafsnittet for spørgsmålsformuleringerne og grupperinger.

tilfældet: Ca. 15 % af dem, som angiver, at de ikke har realiseret deres demensplan, oplever, at campen alligevel har haft positivt impact.

I de følgende afsnit vil analysen bevæge sig ned i de fire niveauer og gennemgå de kvantitative og kvalitative data, der ligger til grund for ovenstående konklusioner. Vi starter med at se på deltagerne tilfredshed.

TILFREDSHED

Deltagerne på Demenscampene var overordnet meget enige om, at den måde, campene blev gennemført på, var god og brugbar. Figuren herunder viser således, at kun knap 5 % ikke syntes om måden, campen blev gennemført på - mens de resterende 95 % enten var meget enige, enige eller delvist enige i, at campene blev gennemført på en god måde.

I interviewene med deltagerne - både de telefoniske og dem gennemført på selve campen - giver deltagerne udtryk for, at de særligt værdsatte at få mulighed for at fokusere på en udfordring, de normalt ikke har tid til, sammen med de relevante kollegaer. En deltager udtrykker det således:

“Det bedste var at blive rykket ud af hverdagen og sætte sig ned i vores gruppe og få lavet en fælles plan. Ud over de faste medarbejdere var vores projektmedarbejdere med. Det gav god sammenhæng mellem projekt og drift og gjorde, at vi kunne snakke sammen på en struktureret måde.”

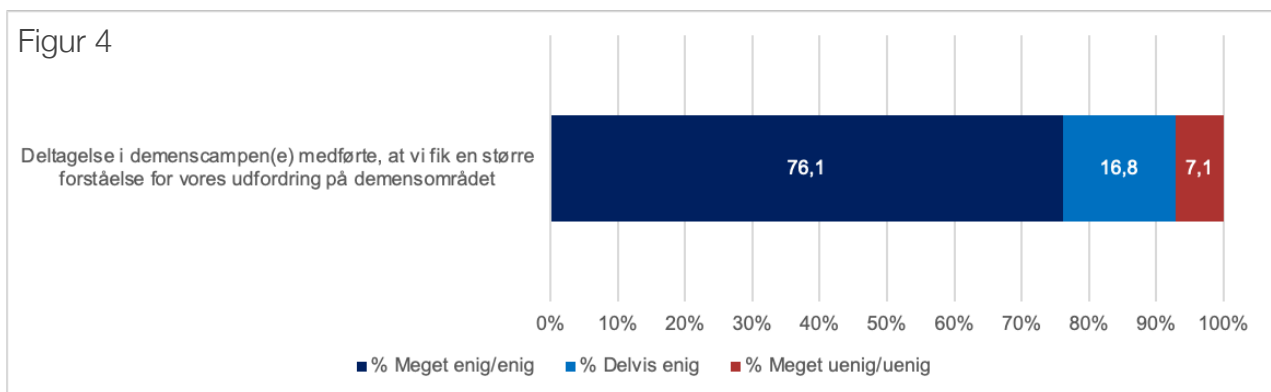
Deltagerne fortæller, at de var glade for systematikken i faciliteringen, hvor de blev guidet gennem en proces, hvor de trinvist fik udfoldet den problematik, de havde medbragt på campen, og fik udviklet løsninger på den. Flere gav også udtryk for, at den kommunespecifikke sparring, som de fik af ekspertpanelet, var meget brugbar og hjalp dem til at fokusere i deres Demensplan.

Enkelte gav imidlertid også udtryk for, at de manglede mere kvalificeret sparring i løbet af arbejdet med planen, og at konceptet fyldte mere end indholdet, men der er tale om et fåtal af deltagere.

LÆRING

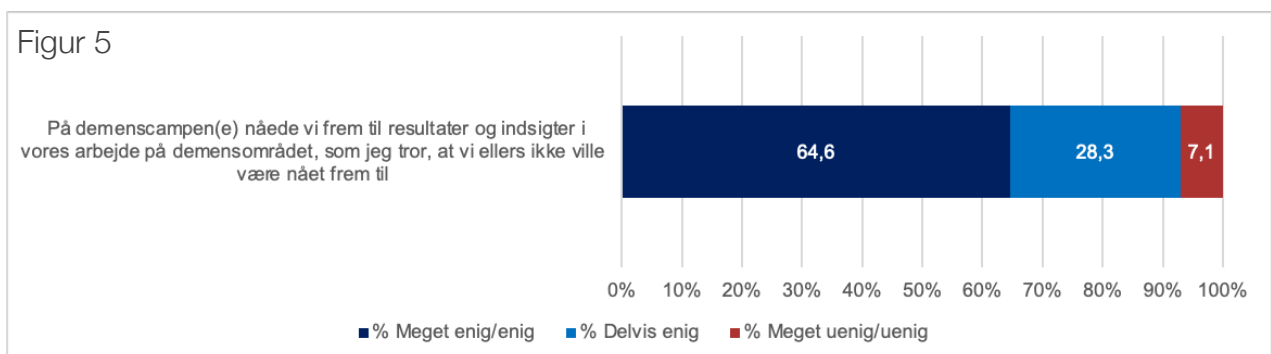
I lærings-analysen fokuseres der på deltageres udbytte på helt kort sigt; tilegnede de sig ny viden og nye kompetencer? Her er billedet igen relativt entydigt positivt, hvor mellem 65 og 76 % af deltagerne angiver, at de er meget enige eller enige i, at Demenscampen har medført ny læring.

Figur 4 herunder viser, at godt 3/4 af deltagerne oplever, at campen medførte en større forståelse af den udfordring, de arbejder med. Dvs. at man ikke kun fandt frem til løsninger, men at man også havde tid, mulighed og rum til - sammen med sine kollegaer - at udforske udfordringen og blive klogere på, hvad årsagen til den er.

I interviewene fremhæver deltagerne, at de ikke normalt får tid til at sidde sammen og snakke tingene igennem, og at de på kampen mere eller mindre blev tvunget ind i nogle rammer, hvor de skulle snakke deres udfordring igennem. Det betød, at de fik en større forståelse for problemet, som de så kunne anvende i det videre arbejde med at lave en plan for, hvordan de skulle arbejde med det.

Deltagerne har således oplevet, at campene gav dem et rum til at arbejde med deres udfordringer i, som de ellers ikke kunne få i en travl hverdag. Figuren herunder viser, at lige knap 2/3 af de adspurgte oplever, at campen medførte resultater og indsigter, de eller ikke ville være nået frem til.

En deltager uddyber dette og forklarer, at grunden til, at de nåede frem til nye indsigter, var, at de fik tid og facilitering til at fordybe sig:

“V i får normalt aldrig tid til at fordybe os, og så har vi her professionel hjælp. Vi drifter og drifter i hverdagen. På campen får vi inspiration fra andre, for alle har jo de samme problemer, selvom man er forskellige kommuner. Her tænker vi over, om man kan gøre tingene anderledes.”

En anden deltager har følgende fortælling om, hvordan campen fik dem til at tænke og arbejde på måder, de normalt ikke gør:

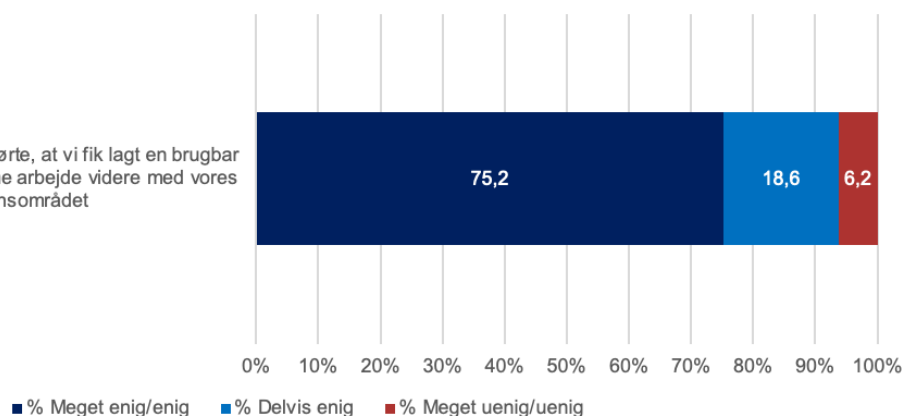
“D et var meget intenst og meget rammesat, men det var nok nødvendigt. Planen har været vores helt store rammesætning under hele forløbet, og vi havde ikke kunne klare os uden. Men det kan være lidt voldsomt, når vi ikke er vant til at arbejde på den måde. På et tidspunkt gik vi helt kolde og måtte bare sætte os ude ved vandet. Måtte bare sidde og blive rensset i blæsten. Vi gik tilbage med fornyet energi. Hele opsætningen med, at vi var der og ikke skulle andet, var rigtig godt. Det var aldrig lykkedes, hvis vi ikke var blevet taget ud på den her form for reservat.”

Et eksplicit mål med campen er, at deltagerne også skal producere noget - det skal ikke bare være diskussioner om udfordringer og mulige løsninger. Således skal der produceres en såkaldt Demensplan, som ret detaljeret beskriver, hvad der skal gøres for at løse udfordringen, hvem der skal gøre det, og hvornår det skal gøres. Planen er afgørende for hele konceptet, og for at kommunerne får arbejdet med deres udfordring, når de kommer hjem fra campen.

Figuren herunder viser, at 3/4 af deltagerne angiver, at de ikke kun fik lavet en plan - men at planen også var både brugbar og realistisk. To vigtige forhold, som er afgørende for en god plan, og som højner sandsynligheden for realisering - og dermed impact.

Figur 6

Deltagelse i demenscampen(e) medførte, at vi fik lagt en brugbar og realistisk plan for, hvordan vi kunne arbejde videre med vores udfordring på demensområdet

En deltager fortæller om, at det særligt var den håndholdte støtte fra facilitator, der gjorde, at de fik en 'sindssyg god plan':

“Vi fik rigtig god feedback og sparring på vores plan fra Claus fra Next Step, fx hvor vi mangler at blive mere konkrete osv. Det var lidt som en elefant, som vi ikke vidste, hvordan vi skulle bide hul i. Men de støttede os i hele tiden at skrive næste skridt ned – at tage det hele i små bidder. Det endte med, at vi fik en sindssygt god plan!”

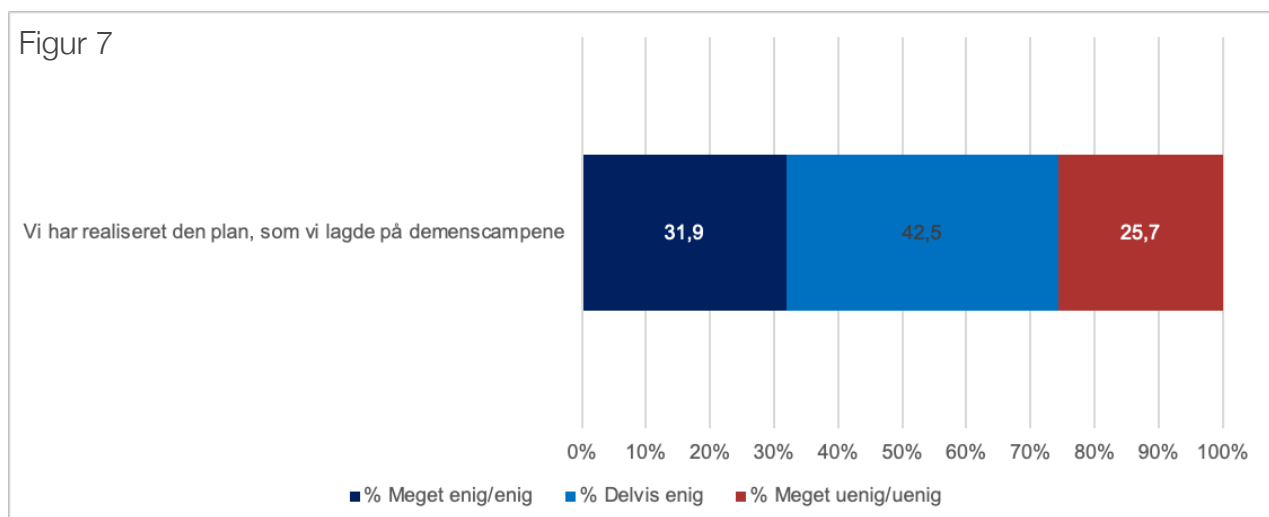
En anden deltager fortæller om, hvordan afsættet i allerede eksisterende planer og midler resulterede i en meget konkret plan:

“Vi havde allerede fået projektmidler til et projekt, som gik i gang ved starten af året, og vi brugte tiden på campen til at realisere planerne.”

ADFÆRD

I enhver forandringproces - særligt de, der baseres på et videns- og læringsforløb - er spørgsmålet om adfærd både interessant og afgørende. Det er her det svage led ofte skal findes. I en evaluering af læringsforløb vil en stor andel af deltagerne typisk angive, at det har været spændende, og at de har lært noget. Men mange handler ikke nødvendigvis anderledes, når de kommer tilbage til hverdagen. Det er her udtrykket, 'kultur spiser strategi til morgenmad' (som management-guruen Peter Drucker angiveligt skulle have sagt), kommer til sin ret.

I surveyen er deltagerne blevet spurgt om, hvorvidt de har realiseret den plan, de lagde på Demenscampene. Her svarer knap 1/3 positivt, mens 1/4 svarer negativt. Se figuren herunder.

Som tidligere nævnt er det ikke overraskende, at andelen af dem, der angiver, at de har realiseret planen, er mindre end den andel, der angiver, at de har ændret adfærd.

Årsagen til dette skal formentlig findes i, at mange ikke har realiseret *hele* planen, men *dele* af den - eller har revideret planen og gjort noget andet for at løse deres udfordring. De kvalitative interviews og kommentarerne i surveyen understøtter denne forklaring.

Følgende fortælling fra en deltager illustrerer meget godt den videre arbejdsproces, og hvad der kan ske, når man kommer tilbage og skal have sine planer igennem:

“Ja, vi har realiseret planen på den måde, at vi har fremlagt den for ledelsen og demensteam. Vi har lavet et introprogram, men vi fik modstand på, at vi skulle have tre timer, hvor vi kunne gennemgå det hele med de ansatte - og at programmet skulle løbe kontinuerligt, fx en gang hver tredje måned. Der skulle også være et system, hvor man kunne booke, og hvor lederne havde et overblik over, hvem der havde været med og ikke. Vi præsenterede disse tanker for lederne, men de kunne ikke imødekomme det. Det var for mange timer at trække ud af driften. Det, vi i stedet har fået, er to timer. Den ene er for personale, der ikke er tæt på borger, praktikere, rengøring. Resten bliver i rummet og får en times ekstra undervisning. Det er endnu ikke implementeret, da det kræver tilladelse og skal igen fremlægges for lederforum.”

Hvis vi også medtager dem, som angiver, at de kun delvist har realiseret planen i analysen - som i eksemplet herover - så ser vi i stedet, at 3/4 har realiseret hele eller dele af planen.

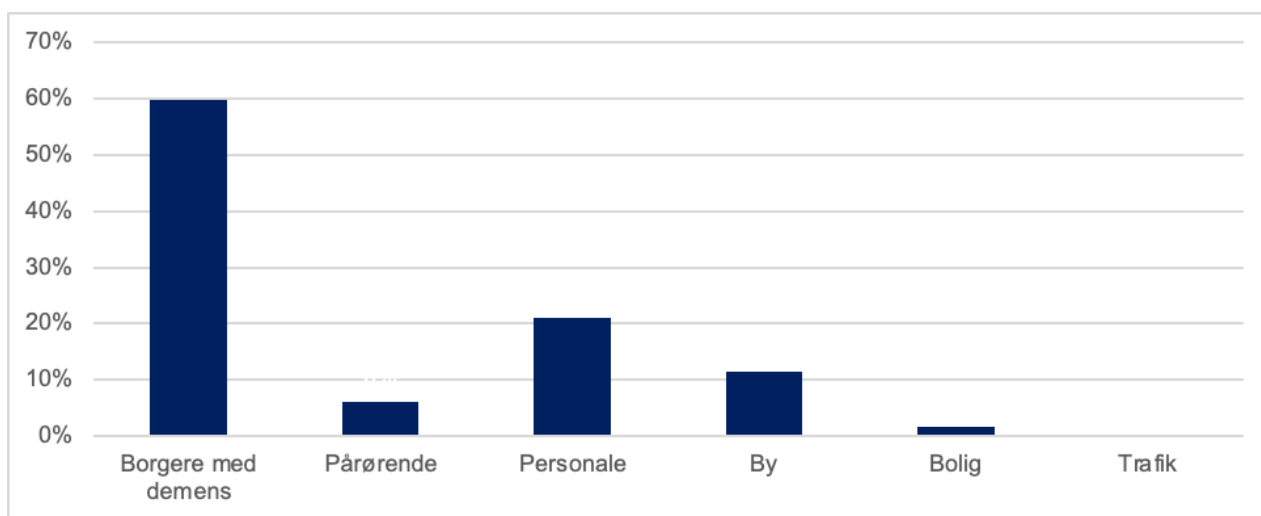
Der er desuden en tendens til, at jo længere tid, der er gået fra deltagelse i Demenscamp til besvarelse af spørgeskemaet, jo større er andelen, der angiver, at de har realiseret demensplanen, og at der er kommet positive resultater i kommunen. Dette er jo ikke overraskende, da implementering tager tid. Interviews og de kvalitative svar i spørgeskemaet understøtter også tesen om, at manglende realisering og impact i mange tilfælde skyldes, at man ikke (eller kun lige) er begyndt på at implementere Demensplanen. Flere fortæller endvidere, at den plan, man udarbejdede på campen, ikke er blevet politisk godkendt, at man ikke har kunne finde de nødvendige midler til gennemførelse, eller at man er blevet ramt af sygdomsmeldinger, opsigelser, omprioriteringer mm. Det var således ikke som sådan planen, der var noget i vejen med - men i stedet ofte uforudsete forhindringer for realiseringen af den².

² Inden for virkningsevalueringen taler man om forskellen mellem implementerings- og teorifejl. En teorifejl er, når den plan, man har lagt, ikke hænger sammen, mens en implementeringsfejl indebærer, at en mulighvis god nok plan ikke er implementeret. Når man vil lære af mislykkede indsatser, er det vigtigt at vide, hvilken type fejl der er tale om. Det er vigtigt, om planen skal ændres, eller om man skal prøve igen med samme plan - og denne gang være mere opmærksom på forhold, som kan forhindre implementering.

IMPACT

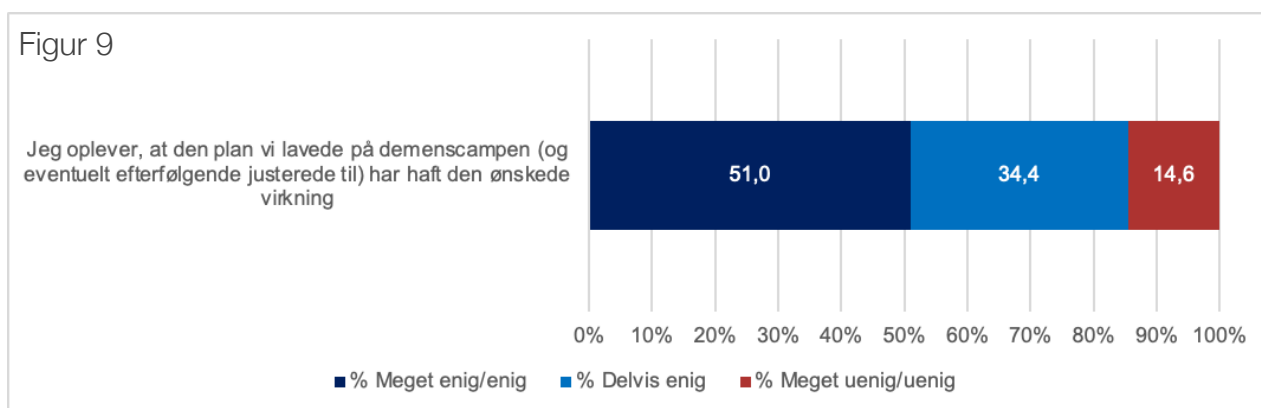
Deltagerne i Demenscampene har arbejdet med meget forskellige udfordringer - og med meget forskellige løsninger og planer. Figuren herunder viser fordelingen mellem de forskellige målgrupper for demensplanen, og at der er et klart overtal af kommuner, der har arbejdet med udfordringer, der relaterer sig til borgere med demens.

Figur 8 - fordeling af målgrupper for Demensplan

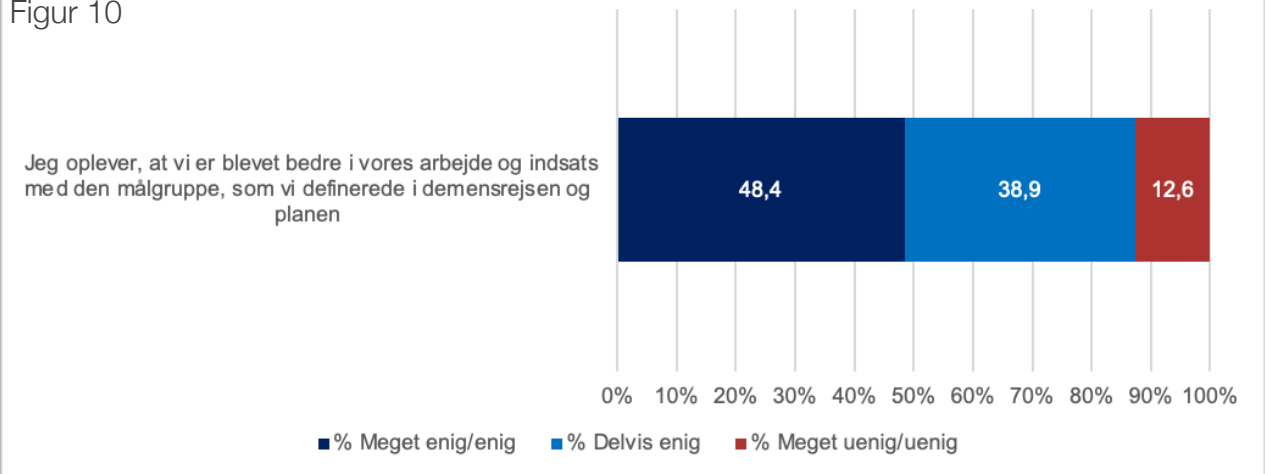
Halvdelen mener, at planen har haft den ønskede virkning

"Jeg oplever, at den plan, vi lavede på Demenscampen (og eventuelt efterfølgende justerede til), har haft den ønskede virkning". Det udsagn er 51 pct. af de adspurgte personer meget enige eller enige i.

Desuden viser figur 10 herunder, at knap halvdelen oplever, at de er blevet bedre i deres arbejde og indsats med den specifikke målgruppe, de definerede i demensrejsen.

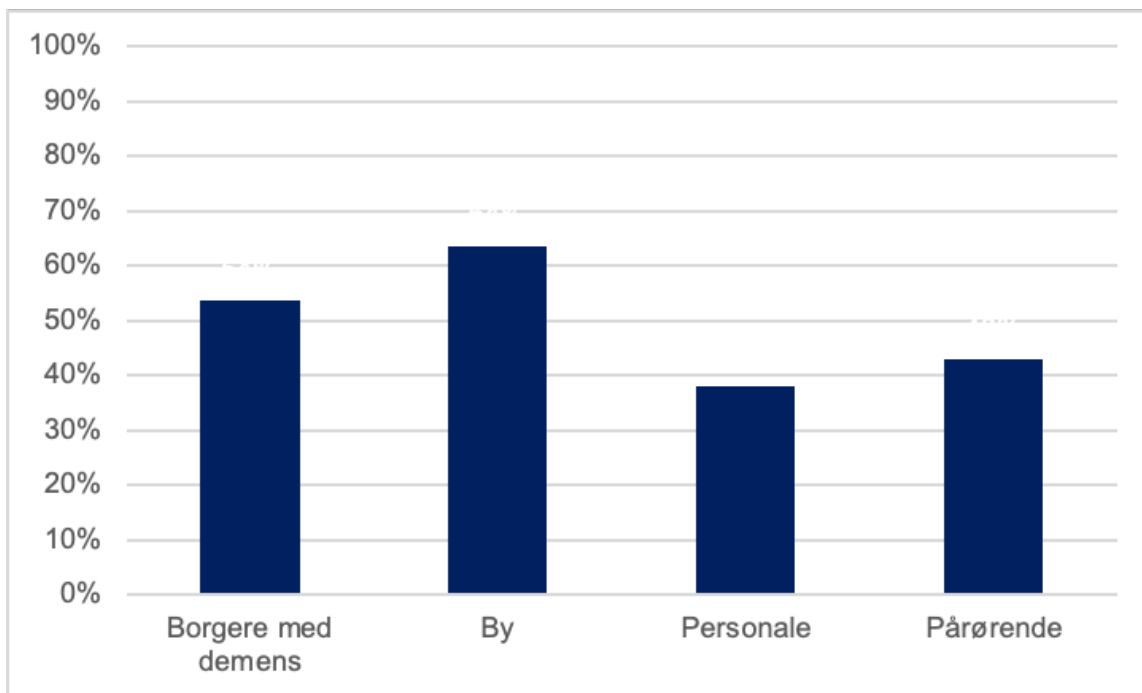
Figur 10

Det er forskellige målgrupper - indenfor demensområdet - som kommunerne vælger at arbejde med på campen. Alle involverer direkte eller indirekte demente borgere i arbejdet, men supplerer ofte med et særligt fokus på fx. pårørende, personale, byen eller civilsamfundet.

Figuren herunder sammenligner figur 8 og 9 med hinanden og viser andelen af planer, der har haft den ønskede virkning fordelt på målgruppen for indsatsen³. Ud fra figuren er det tydeligt, at der ikke er den store forskel i succesraten imellem de forskellige områder.

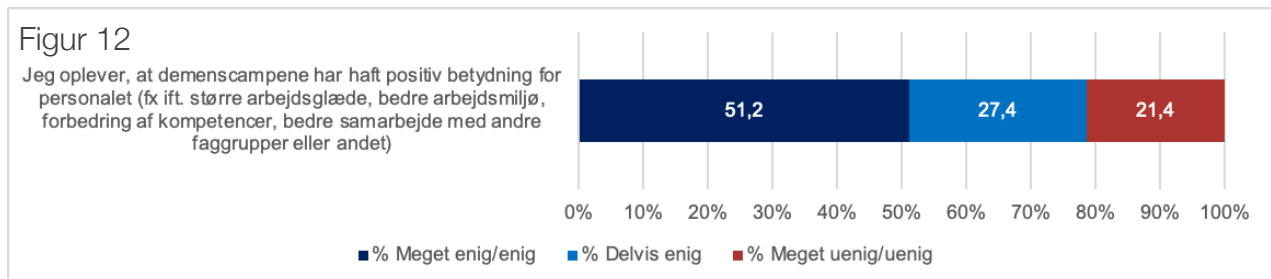
Figur 11 - andel af planer med ønsket virkning fordelt på målgrupper

³ Fordi så få kommuner har angivet, at deres indsats ligger inden for områderne 'bolig' og 'trafik' er disse ikke medtaget.

Demenscampen har positiv betydning for personalet på demensområdet

Som det fremgår af figur 12 nedenfor svarer cirka 50 pct. af de adspurgte personer, at deltagelse i Demenscampene har haft positiv betydning for personalet. Det kommer f.eks. til udtryk ved større arbejdsglæde, bedre arbejdsmiljø, forbedring af kompetencer, bedre samarbejde med andre faggrupper eller andet. Ca. hver fjerde er blot delvist enige, og de øvrige er ikke enige i udsagnet.

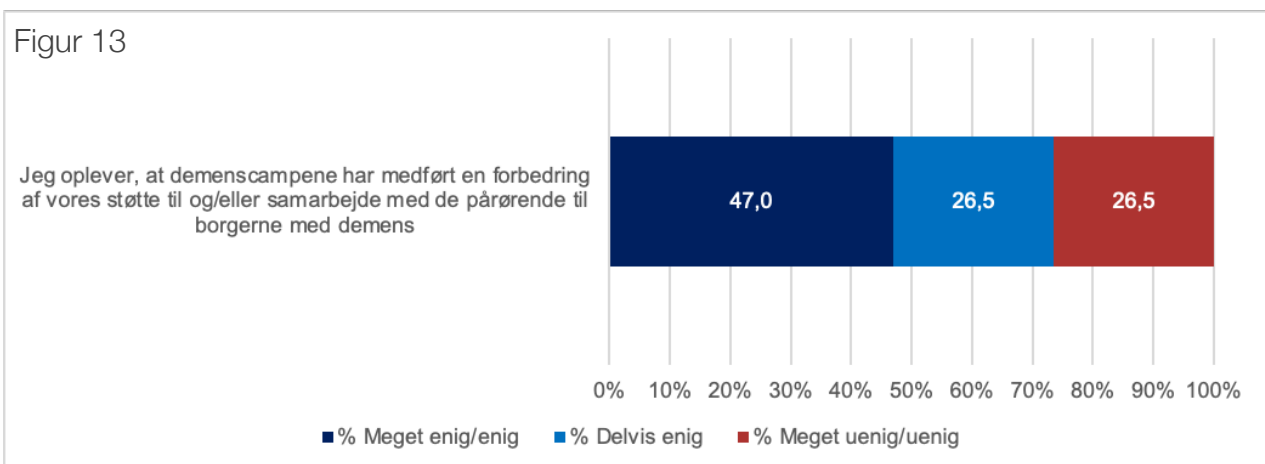

Det er i overvejende grad de kommuner, som var afsted for længere tid siden (1-1.5 år siden), der oplever et udbytte for personalet, når man sammenligner med dem, der har været afsted for nyligt (under 6 mdr.) En kommune udtaler sig positivt i interviewet:

“V i er jo i fuld gang! Vi har fået midler (på demensområdet) og har lavet en handleplan. Og lige om lidt klapper vi en aftale af med Videnscenter for demens ift en uddannelse af medarbejdere, der kan kognitiv stimulationsterapi.

Forbedring af indsatsen for pårørende til borgere med demens

Hver anden af de adspurgte personer, som har deltaget i Demenscamp, oplever helt konkret, at det har medført en forbedring af deres støtte til og/eller samarbejde med de pårørende til borgere med demens i deres kommune.

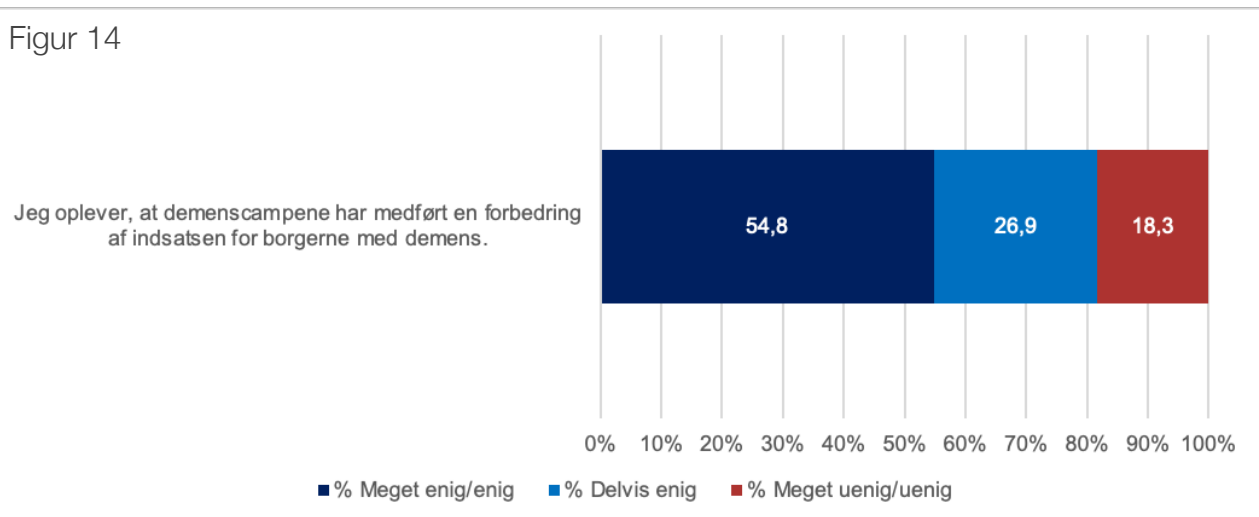

En kommunal leder fra demensområdet udtaler, at de fx. har lavet aktiviteter i civilsamfundet, hvor de pårørende er glade for at deltage (gåkorps og gymnastik), og hvor de kan møde kommunens demensnøglepersoner.

Som det også fremgår af ovenstående figurer, er den anden halvdel af de adspurgte blot delvist enige eller uenige. Flere oplever, at det er for tidligt at udtale sig om resultatet af arbejdet på campen. Her er det særligt i de kommuner, hvor det er kortest tid siden, at de deltog i campen, at man er mere forbeholden overfor at udtale sig positivt, når der spørges ind til resultater og impact.

Forbedring af indsatsen for borgere med demens

Som det fremgår af figuren herunder, oplever over halvdelen af de adspurgte personer, der har deltaget i Demenscamp, at Demenscampen har medført en forbedring af indsatsen for borgere med demens i deres kommune.

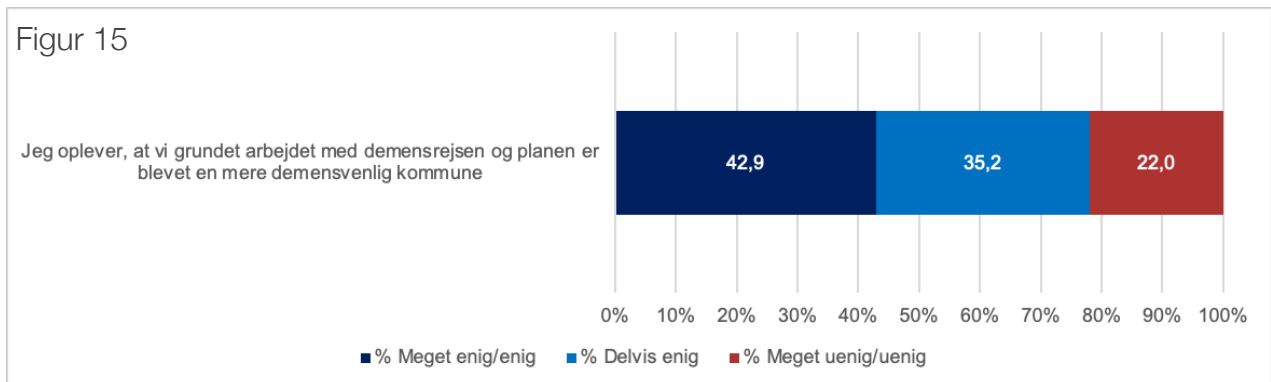

I interviewene udfoldes dette yderligere, og der nævnes mange eksempler på, hvordan indsatsen er forbedret. For eksempel har man, gennem arbejdet med demensrejsen i en kommune, besluttet at lave demenscaféer for borgere med demens og deres pårørende. Her arrangeres aktiviteter for borgerne med demens, mens de pårørende mødes med andre pårørende for at hygge og snakke sammen. Demenskoordinatoren er også tilstede, så der er mulighed for at stille spørgsmål og få hjælp. En deltager fra den kommune fortæller:

“Det gør noget i forhold til sygdomsforløbet. De kan noget lidt længere end ellers. De sætter sig ikke bare hen og isolerer sig, men bliver stimuleret. Udviklingen i sygdommen er der stadig, men det tager måske lidt længere tid, inden den bliver meget problematisk. Der er jo ikke andre tilbud - så skal man ind i et daghjem, hvor sygdom er i fokus. De har brug for at tale om andet end sygdom.”

Mange oplever at være blevet en mere demensvenlig kommune grundet Demenscampen

43 pct. af de adspurgte mener, at deres kommune er blevet mere demensvenlig grundet teamets deltagelse i Demenscampen (figur 15).

De personer, der er positive, siger blandt andet, at deltagelsen i Demenscampen har været medvirkende til, at kommunen i dag står med nogle bedre tilbud til demente og deres pårørende og at det f.eks. kan forklares ved, at man på campen havde god tid og rum til – i det tværfaglige team – at få lavet en fælles, realistisk plan for demensindsatsen. En kommunal leder svarer på spørgsmålet "Er I samlet set mere demensvenlige hos jer nu – efter campen?"

“Ja, det er vi. Vi opsporer ægtefæller (...) til demensramte, før de mistrives. Vi samarbejder med civilsamfundet om aktiviteter, der mindsker ensomhed. Hvis vi ikke havde deltaget på campen, havde vi ikke været her i dag. Vi havde tid sammen til at drømme og fordybe os. Nu tror vi sgu på det!”

Under deltagelsen på Demenscampen fik deltagerne ny viden og lavede nye initiativer, som de arbejder videre med, når de kommer hjem. En kommune fremhæver endvidere, at fokus på demensområdet er styrket de sidste år og der opleves mere bevågenhed fra ledelsens side. En anden kommune oplever det samme, og at "mange grene af verden" bliver undervist i demens fx. buschauffører, købmænd, medarbejdere i lufthavne, den lokale gymnastikforening osv. Der er en ændret kultur og øget opmærksomhed på, at man kan tage fat i kommunens demensteam og få hjælp.

METODE OG DATAGRUNDLAG

Undersøgelsen blev gennemført i perioden maj-august 2023 og bestod af henholdsvis en spørgeskemaundersøgelse, kvalitative interviews blandt kommuner, der har deltaget i Demenscampene i perioden 2022-2023, samt observation af en Demenscamp i Gilleje.

Spørgeskemaundersøgelsen er udsendt til 247 deltagere og 114 har besvaret. Det er en svarprocent på 46, hvilket anses for at være tilfredsstillende. Der er desuden gennemført 9 kvalitative interviews med kommunale ledere, der har deltaget på Demenscamp. Undersøgelsen har ikke inddraget borgere, der lever med demens, eller deres pårørende. Det er der følgende årsager til:

- Undersøgelsens fokus er på spørgsmålet om campens virkning - altså den kausale sammenhæng mellem campen og indsatserne. Målgruppen for indsatserne (fx borgere med demens, pårørende, samarbejdspartnere og andet personale) har ikke viden om denne kausale sammenhæng og kan således ikke besvare spørgsmål om, hvorvidt campen har haft betydning for kommunens indsats.
- Desuden er den primære målgruppe mennesker med kognitive og/eller hukommelsesmæssige udfordringer, som af den årsag er en meget vanskelig gruppe at indhente pålidelig data fra.

De kvalitative interviews er gennemført telefonisk med en varighed på mellem 20 og 30 minutter. Interviewene har taget udgangspunkt i survey-spørgsmålene, men er gennemført semistrukturerede og med fokus på eksempler og uddybende svar. Respondenterne er udvalgt af Demensalliancen og har sigtet på en fordeling med 6 tilfredse og 3 mindre tilfredse respondenter.

BILAG 1: SURVEY-SPØRGSMÅL

Niveau	Spørgsmål
Tilfredshed	Den måde Demenscampen(e) blev gennemført på (ift. værktøjer, metode, facilitering, inspirationsoplæg sparringspanel mm.) var god og brugbar.
Læring	Deltagelse i Demenscampen(e) medførte, at vi fik en større forståelse for vores udfordring på demensområdet
Læring	På Demenscampen(e) nåede vi frem til resultater og indsigter i vores arbejde på demensområdet, som jeg tror, at vi ellers ikke ville være nået frem til
Læring	Deltagelse i Demenscampen(e) medførte, at vi fik lagt en brugbar og realistisk plan for, hvordan vi kunne arbejde videre med vores udfordring på demensområdet
Adfærd	Vi har realiseret den plan, som vi lagde på Demenscampene
Impact	Jeg oplever, at den plan vi lavede på Demenscampen (og eventuelt efterfølgende justerede til) har haft den ønskede virkning
Impact	Jeg oplever, at vi er blevet bedre i vores arbejde og indsats med den målgruppe, som vi definerede i demensrejsen og planen
Impact	Jeg oplever, at Demenscampene har medført en forbedring af indsatsen for borgerne med demens.
Impact	Jeg oplever, at Demenscampene har medført en forbedring af vores støtte til og/eller samarbejde med de pårørende til borgerne med demens
Impact	Jeg oplever, at Demenscampene har haft positiv betydning for personalet (fx ift. større arbejdsglæde, bedre arbejdsmiljø, forbedring af kompetencer, bedre samarbejde med andre faggrupper eller andet)
Impact	Jeg oplever, at vi grundet arbejdet med demensrejsen og planen er blevet en mere demensvenlig kommune